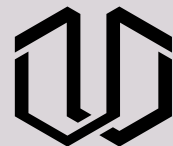
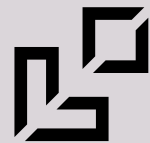

طراحی نشانه

ایمان اوجیان

کارشناس گرافیک

مطلوب را به دست آورد. در مطلب پیش رو سعی شده است تا به مهم‌ترین آن‌ها پرداخته شود.

تضاد و فاصله

یکی از عناصر تأثیرگذار در طراحی نشانه تضاد یا کنتراست است. تضاد باعث جداسازی نشانه از سایر عناصر بصری و نوشتاری مرتبط با نشانه می‌شود. همچنین با ایجاد زمینه جذابیت بصری، نگاه را به سمت نشانه جذب می‌کند. از سوی دیگر، تضاد به واسطه فضای ایجاد شده، در خوانش و دیده شدن سایر اطلاعات کارفرما مانند نام، نشانی

همه ما انواع گوناگون «نشانه» را دیده‌ایم؛ به‌خصوص آن‌هایی را که بسیار بد طراحی شده‌اند. روبه‌روی در فروشگاه‌ها، بنرها و خودروهای تبلیغاتی. این نشانه‌ها شاید اولین نکته‌ای که به ذهن متبادر می‌کنند این باشد: چاپ خوب یا تابلوی زیبا، دلیل طراحی درست و حرفه‌ای نیست.

موفقیت یک طراح، همیشه موفقیت کارفرما را در پی دارد و به معرفی مناسب و اصولی یک شغل، یک نام و یا یک خدمت کمک می‌کند و به اصطلاح یک معامله برد-برد برای هر دو طرف ماجراست. طراحی نشانه به نوعی اولین قدم در بازتاب دادن هویت بصری یک محصول یا یک سازمان است. در واقع شخصیت و نحوه معرفی آن کالا یا خدمات یا سازمان به عهده نشانه است. به همین دلیل در طراحی آن می‌توان با رعایت مبانی طراحی، نتیجه

استفاده از رنگ
مشکی روی
رنگ سفید و
برعکس یکی
از ساده ترین
راه های ایجاد
تضاد به وسیله
رنگ است

دارند، به طراح کمک خواهد کرد که نشانه ای که می سازد توجه بیشتری را به خود جلب کند و سریع تر خوانده شود. استفاده از رنگ مشکی روی رنگ سفید و برعکس یکی از ساده ترین راه های ایجاد تضاد به وسیله رنگ است.

در یک طراحی خوب، توازن بین فضاهای مثبت و منفی حرف اول را می زند. فضاهای مثبت آن قسمت هایی است که اجزای نشانه در آن واقع می شوند و فضاهای منفی فواصل بین اجزاست.

فاصله بین حروف (Kerning)

فضای منفی بین حروف و اعداد «کرنینگ» نامیده می شود. در نرم افزارهای متداول این فاصله به صورت استاندارد توسط برنامه طراحی رعایت می شود. اما گاهی با دست کاری و تغییر این فضاهای منفی می توان تضاد ایجاد کرد. به نوعی فشردگی و یا بازشدگی بین حروف در طراحی نشانه روشی مفید و ساده است.

اصل همجواری و سفیدخوانی

بعد از مدیریت فضاهای منفی بین حروف و یا اجزای بصری نشانه، یک طرح خوب نیازمند توازنی کلی بین همه اجزای نشانه است. توزیع عناصر بصری به صورت یکنواخت در فضای طراحی نشانه، نه تنها باعث از بین رفتن تضاد می شود بلکه خوانش و تشخیص اجزا را نیز دچار مشکل خواهد کرد. بهتر است طراح با دسته بندی عناصر مرتبط و ایجاد سفیدخوانی های معنادار بین این دسته ها

یا شماره تلفن کمک شایانی می کند. باید تضاد تأثیرگذار به عنوان یک اصل در نظر گرفته شود و به شیوه های گوناگون به آن دست یافت.

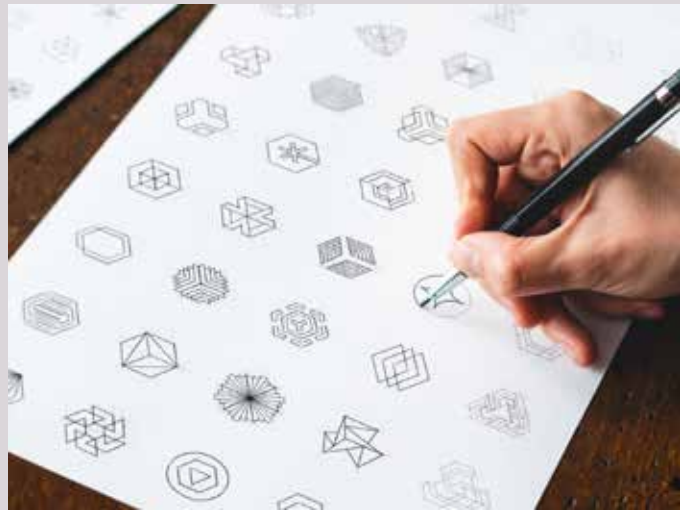
دو مسیر ساده برای ایجاد تضاد، «قلم» و «رنگ» هستند.

قلم: با استفاده از اندازه و نوع قلم، می توان پیامی را که به عنوان نشانه در نظر گرفته شده به راحتی از سایر عناصر مرتبط متمایز کرد.

اندازه قلم، نوع قلم و ضخامت قلم، هر کدام به تنهایی و یا موازی با دیگری، ایجاد تضاد و مشخص کردن اولویت ها را امکان پذیر می سازند. هر چند در طراحی های مدرن، استفاده از قلم های باریک برای ایجاد تضاد، طرفداران بسیاری دارد، اما هنوز بسیاری از طراحان از قلم های کلاسیک و ضخیم برای طراحی عنوان و نشانه استفاده می کنند. استفاده از اندازه قلم کوچک تر و شاید قلم متفاوت، باعث القای ترتیب و اولویت به بیننده می شود و در تشدید تضاد ایجاد شده تأثیرگذار خواهد بود.

رنگ: انتخاب رنگ هایی که کنتراست بالاتری

وضوح

هر نشانه باید به شکلی تأثیر گذار فهمیده و درک شود (حتی در مقیاس کوچک) بنابراین لازم است طراحی از نظر بصری بسیار شفاف و با وضوح بالا باشد. کوچک‌ترین خطاها چه در ضخامت خطوط یا زاویه‌ها ممکن است باعث شود بهترین ایده‌ها بسیار غیر حرفه‌ای و ابتدایی به نظر برسند.

در نتیجه بهتر است طراح چه زمانی که به صورت دستی در حال طراحی نشانه است و چه به صورت دیجیتال، به یاد داشته باشد که خطوط راهنما دقت او را در طراحی بسیار بالا خواهند برد و نتیجه کار بسیار حرفه‌ای‌تر خواهد شد.

اصالت

یک نشانه خوب، نشانه‌ای است که توان برقراری ارتباط با بیننده را داشته باشد و در یاد او بماند. ساده‌ترین و مهم‌ترین راه برای رسیدن به این هدف، ساده‌کردن تصاویر طبیعی و ایجاد توازن بین فضاها و همچنین در نظر گرفتن انواع ممکن است، به گونه‌ای که بیننده در مواجهه با نشانه، تصویر اصلی در ذهنش تداعی شود و به این وسیله با آن ارتباط برقرار کند و نشانه در ذهنش ماندگار شود.

تحریک عاطفی

در ادامه بحث قبل، ماندگاری نشانه در ذهن بسیار حائز اهمیت است. در این راستا نشانه باید به گونه‌ای طراحی و ایده‌پردازی شود که بتواند بیننده و احساساتش را نسبت به یک شیء، یک ایده و یا عملی که طراحی ارائه داده است تهییج کند.

در اولین قدم طراحی باید راجع به چیزی که قرار است با آن ارتباط برقرار کنیم شناخت داشته باشیم. سپس براساس هدف و ایده و همچنین با استفاده از مبانی هنرهای تجسمی و مواردی که در بالا اشاره شد، طراحی را شروع کنیم.

ایده خود را در چیدمان و طراحی نشانه به بیننده منتقل سازد.

قالب (Form)

قالب یکی از پایه‌ای‌ترین شکل‌های هر نشانه به شمار می‌آید. حتی پیچیده‌ترین و پر جزئیات‌ترین شکل‌هایی که در طبیعت وجود دارد می‌تواند در قالب مثلث، دایره، مربع و سایر اشکال هندسی ساده شود. به همین دلیل است که هر نشانه‌ای باید از مبانی منطقی و مشخصی در طراحی پیروی کند.

برای ساده‌تر شدن بحث بهتر است نگاه نزدیک‌تری به شکل شماره ۱ داشته باشیم.

با اینکه نشانه بالا تنها یک سیلوئت مشکی ساده از یک هواپیماست، اما براساس علم نظری می‌توان آن را به یک دایره کوچک که به یک مستطیل بلند متصل است تشبیه کرد که دو دوزنقه کشیده از دو طرف به آن متصل‌اند. در انتهای دیگر مستطیل دو دوزنقه کوچک متقارن به آن چسبیده است. این دوزنقه‌ها، مستطیل کشیده و دایره بالا همین اشکال ساده هندسی هستند که در ساده‌سازی و تبدیل تصویر اصلی هواپیما به کار رفته‌اند.

با این تفصیل به نظر می‌رسد زمانی که تصمیم به طراحی یک نشانه می‌گیریم، چه به صورت دستی و یا دیجیتال، آشنایی ما با اشکال اصلی هندسی، برای ساخت نشانه بسیار ضروری و کاربردی است.

نشانه باید به گونه‌ای طراحی و ایده‌پردازی شود که بتواند بیننده و احساساتش را نسبت به یک شیء، یک ایده و یا عملی که طراحی ارائه داده است تهییج کند

شکل شماره ۱